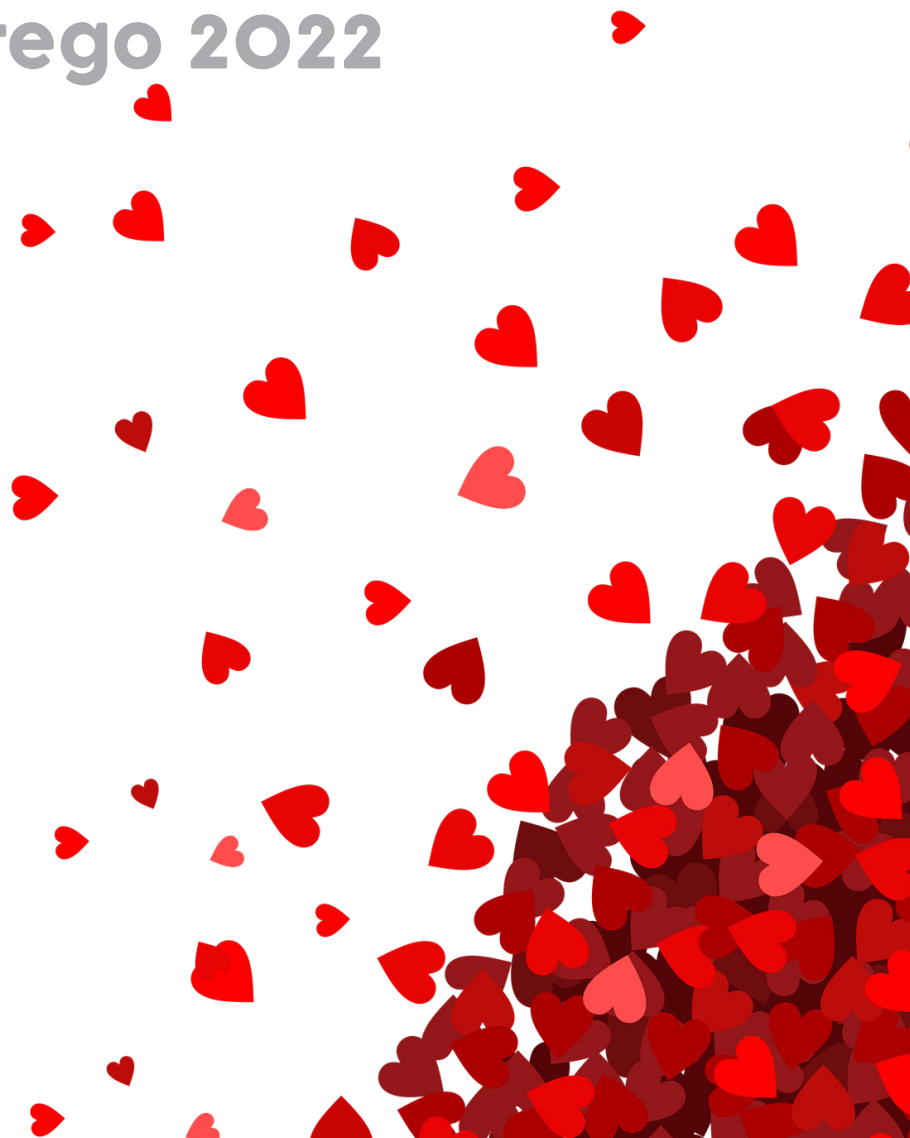

Duch Bytkowski

Nr 2 (106)

6 lutego 2022

Z cyklu **Dziesięć Słów**

Nie zabijaj

ks. Michał Mendakiewicz

Człowiek sam z siebie nie jest istotą niezależną i nieśmiertelną. Zastniał dzięki myśli i miłości Stwórcy. Księga Rodzaju podkreśla bliskość, jaka łączy człowieka z Bogiem. Stwórca zawarł w każdym człowieku swój obraz i podobieństwo (por. Rdz 1, 27), swoje boskie przymioty i piękno.

Odbiciem doskonałości, mądrości i piękna Boga jest rozum, wolna wola oraz duchowość. Misją człowieka jest promocja i rozwój życia. Nie niszczenie. Jedynie Bóg, jako Pan i dawca życia, ma prawo je przerwać. Nie leży ono natomiast w gestii żadnego człowieka. Życie ludzkie jest święte, ponieważ od samego początku domaga się stwórczego działania Boga i pozostaje na zawsze w specjalnym odniesieniu do Stwórcy, jedyne go swego celu. Sam Bóg jest Panem życia, od jego początku aż do końca. Nikt, w żadnej sytuacji, nie może rościć sobie prawa do bezpośredniego niszczenia niewinnej istoty ludzkiej (KKK 2258).

Uprawniona obrona osób i społeczności nie jest wyjątkiem od zakazu zabijania niewinnego człowieka, czyli dobrowolnego zabójstwa. Z samoobrony może wynikać dwojaki skutek: zachowanie własnego życia oraz zabicie napastnika. Obrona dobra wspólnego wymaga, aby niesprawiedliwy napastnik został

pozbawiony możliwości wyrządzenia szkody. Jeżeli jednak środki bezkrwawe wystarczają do obrony i zachowania bezpieczeństwa osób przed napastnikiem, władza powinna ograniczyć się tylko do tych środków, które bardziej odpowiadają godności osoby ludzkiej.

Życie ludzkie od chwili poczęcia powinno być szanowane i chronione w sposób absolutny. Już od pierwszej chwili swego istnienia istocie ludzkiej powinny być przyznane prawa osoby, wśród nich nie naruszalne prawo każdej niewinnej istoty do życia (Donum vitae, I, 1).

Osoby, których sprawność życiowa jest ograniczona lub osłabiona, wymagają szczególnej uwagi. Eutanazja polegająca na położeniu kresu życia jest moralnie niedopuszczalna. Zaprzestanie zabiegów medycznych kosztownych, ryzykownych, nadzwyczajnych lub niewspółmiernych do spodziewanych rezultatów może być uprawnione. Jest to odmowa tzw. uprzejmej terapii. Celem tego działania nie jest zadanie śmierci. Przyjmuje się, że w tym przypadku nie można jej przeszkodzić. Nawet jeżeli śmierć jest uważana za nieuchronną, zwykłe zabiegi przysługujące osobie chorej nie mogą być w sposób uprawniony przerwane.

Jesteśmy zarządcami, a nie właścicielami życia, które Bóg na powierzył. Nie rozpo-

rzządzamy nim. Samobójstwo zaprzecza naturalnemu dążeniu istoty ludzkiej do zachowania życia. Pozostaje ono w głębokiej sprzeczności z miłością siebie samego. Ciężkie zaburzenia psychiczne, strach przed cierpieniem, próba, torturami mogą zmniejszyć odpowiedzialność samobójcy. Nie powinno się tracić nadziei dotyczącej wiecznego zbawienia osób, które odebrały sobie życie.

Chociaż nauka moralna wzywa do poszanowania życia fizycznego, nie czyni z niego wartości absolutnej. Sprzeciwia się ona mentalności, która zmierza do szerzenia kultu ciała.

Temat dotyczący poszanowania ludzkiego życia jest niezmiernie obszerny. Bardzo trudno jest w kilku zdaniach zawrzeć wszystko to czego piąte przykazanie dekalogu dotyczy. Zostaliśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boże. Nasze ciało jest świątynią Ducha świętego. Nasza cielesność została uświęcona przez Wcielenie. Ostatecznie wierzymy również w ciała zmartwychwstanie, dlatego można poczynić krótkie podsumowanie w słowach: kochaj i szanuj każde życie!

Ogłoszenia Parafialne

- O godz. 16.30 odprawimy nieszpory niedzielne.
- We wtorek – 08.02 – odbędzie się spotkanie wspólnoty Mężczyźni św. Józefa. Po mszy św. wieczornej – modlitwa w kościele, następnie spotkanie w salce.
- W najbliższy piątek – 11.02 – będziemy obchodzić wspomnienie MB z Lourdes oraz Światowy Dzień Chorych. Z tej okazji pragniemy zaprosić szczególnie chorych i starszych parafian w tym dniu na godz. 10.00 mszę św. oraz nabożeństwo w ich intencji. Podczas tego nabożeństwa zostanie udzielone błogosławieństwo lourdskie, a także sakrament namaszczenia chorych. Gdyby ktoś z chorych lub starszych osób potrzebował w tym dniu pomocy w transporcie do kościoła, prosimy, żeby zgłosić to do środy – 09.02 – w zakrystii albo kancelarii.

Już czas. Napiszmy historię razem

Maciej Gwizdała

W dniach 18 – 25 stycznia przeżywaliśmy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan, którego nabożeństwo centralne odbyło się w prawosławnej katedrze metropolitalnej św. Marii Magdaleny w Warszawie.

Niejako na przedłużeniu tych wydarzeń niebawem, bo już 10 - 12 lutego, w Zatoce Sportu Politechniki Łódzkiej spotkają się biskupi, księża, pastory i liderzy świeccy z różnych wyznań i wspólnot kościelnych (ok 500 osób), aby jako jedna Rodzina w Chrystusie poznać swoje historie, posłuchać siebie nawzajem i budo-

wać relacje podczas czwartkowej uroczystej kolacji. Jak możemy przeczytać w dekrecie o ekumenizmie Soboru Watykańskiego II, „niemałe społeczności odłączyły się od pełnej wspólnoty (communio) z Kościołem katolickim, często nie bez winy ludzi z jednej i drugiej strony”, dlatego w piątek wszyscy zgromadzeni w szczególnie sposób pragną stanąć w pokucie za grzechy zadane jedności Ciała Chrystusa. Z kolei w sobotę nadejdzie czas wspólnego budowania poprzez uwielbienie Boga, wymianę duchowych darów i modlitwę za siebie nawzajem.

Głównymi organizatorami tego wyjątkowego spotkania są Archidiecezja Łódzka, CHARIS Polska oraz krakowska wspólnota Głos na Pustyni. Błogosławieństwa temu wydarzeniu udzielił papież Franciszek, a patronat honorowy objęły Papieska Rada ds. Popierania Jedności Chrześcijan oraz Polskie Forum Chrześcijańskie.

My również możemy się przyczynić do owoców tego wydarzenia, szczególnie poprzez modlitwę (w podcaście "Nie wszystko jedno" nr 35 Karol Sobczyk przedstawia szczegóły walki duchowej, jaka toczy się o to, aby wszystko się udało), a także finansowo.

Dodatkowe informacje można uzyskać pod adresem <https://juzczas.org>

Z kolei dla osób, które chciałyby poznać lub ugruntować wiedzę z zakresu ekumenizmu, katowickie Archidiecezjalne Centrum Formacji Pastoralnej przygotowało internetowy kurs „Ekumenizm dla każdego”, który poprowadzą dr Magdalena Józwick i dk. dr Andrzej Lwowski. Kurs rozpocznie się 3 marca, a zaprezentowane zostaną m. in. historia podziałów w Kościele, próby zjednoczenia oraz poszczególne denominacje Wschodu i Zachodu. Więcej informacji o kursie oraz formularz do zapisów znajduje się pod adresem: <http://ekumenizm.centrum.katowice.pl/>

○ tym, jak dalece zostałem obdarowany...

Jestem wolontariuszem

ks. Rafał Lar

Zanim sięgniesz po mój artykuł, **Z**ajrzyj do ewangelii św. Mateusza, otwórz 25 rozdział i przeczytaj fragment od wersetu 31 do 45. Wydaje się to niezbędne, ponieważ ten tekst jest kluczem do zrozumienia mojego wolontariatu w **Domu Pomocy Społecznej dla Osób Niepełnosprawnych w Świętochłowicach**. Odwołując się do tego tekstu przybliżę Ci moje motywy i sposób posługi.

Wszystkie możliwe pola wolontariatu są w 25 rozdziale ewangelii św. Mateusza. Ten tekst pokazuje kilka naszych specyficznych odniesień do posługi miłosierdzia. Pierwsza rzecz, szczególnie mi bliska, została wspaniale pokazana przez papieża Innocentego III w kazaniu na II Niedzielę po Bożym Narodzeniu, którego podstawą biblijną jest perykopa o godach w Kanie Galilejskiej. Papież mówił to kazanie przy szpitalu

Ducha Świętego w Rzymie. To właśnie tam zostało otwarte pierwsze „okno życia”. Noworodki, które były rodzone w Rzymie nie miały trafić do Tybru, ale mogły być oddawane na wychowanie do tego szpitala. I jest zachowane kazanie Innocentego III, komentarz alegoryczny do godów w Kanie Galilejskiej. Papież mówił: „sześć stągwi kamiennych, która każda mogła pomieścić dwie albo trzy miary, to jest sześć dzieł miłosierdzia z Mt 25”. Są głodni, spragnieni, nadzy, przybysze, chorzy i więźniowie. Jest sześć uczynków miłosierdzia. To jest sześć stągwi. A każda z nich ma po dwie lub trzy miary. Bo np. głodnego można nakarmić dając mu chleb, dając mu radę, dając mu nawet Eucharystię. Ten uczynek ma trzy miary. Warto zwrócić uwagę, w jaki sposób zostało zinterpretowane pójście do człowieka z posługą miłosierdzia. Nie na zasadzie minimum, ale na zasadzie bardzo szerokiego ogarnięcia, kim człowiek jest i jakie ma rzeczywiste potrzeby. I jak interpretować to wyjście do niego z posługą miłosierdzia? Kiedy tak naprawdę usługujemy? Czy wtedy, kiedy mu dajemy jedną miarę? Czy wtedy, kiedy stać nas na drugą i trzecią? Szerokie widzenie ludzkich potrzeb zostało mi dane w posłudze dla osób niepełnosprawnych. Do moich zadań nie na-

leży zaopatrywanie ich w jedzenie czy ubrania, bo od tego są pracownicy. Do posług, jakie mogę podjąć, należą: indywidualna rozmowa, katecheza, posługa sakramentalna. Najbardziej udany wolontariat to ten, który zawiera te trzy miary.

Drugie, bardzo mi bliskie, a jednocześnie kluczowe w pojęciu wolontariatu na sposób chrześcijański to „wyjście do drugich z posługą miłosierdzia”, które nie jest wynikiem własnego pomysłu, czy własnej decyzji. Jest w nas „potrzeba służby”, ale to nie jest powód wystarczający. Wyjście do innych jest odpowiedzią, której udzielamy Bogu. Jeśli czło-

wiek nie odkryje, że wychodząc do innych odpowiada Bogu, to lepiej go do nich nie posyłać. Zobaczmy, jak w tym tekście pokazane jest to karmienie głodnych, pojenie spragnionych, troska o chorych... Chrystus mówi: to JA. To Ja jestem głodny, to Ja jestem spragniony, to Ja jestem nagi, to Ja jestem chory, to Ja jestem obcy. Jeśli odnosimy się do Boga, jesteśmy trochę dalej niż miłosierdzie w rozumieniu Starego Testamentu, gdzie ono było formą wdzięczności, ale w odniesieniu do ludzi. Na przykład: w księdze Kapłańskiej 19, 34 czytamy: „Przybysza, który się osiedlił wśród was, będziecie uważać za obywatela. Będziesz go miłował jak siebie samego, bo i wy byliście przybyszami w ziemi egipskiej. Ja jestem Pan, Bóg wasz!”. Jest tutaj odwołanie do pamięci: kiedyś sam byłeś w potrzebie, byłeś przybyszem. Żydzi mają pamiętać Egipcjów, że byli obcymi, ale zostali tam przyjęci. Dlaczego masz wyjść do przybysza? Dlatego, że sam kiedyś byłeś przybyszem. Ewentualnie jest jeszcze drugi argument w Starym Testamencie: bo Pan kocha przybysza! Ale Ewangelia mówi, że Pan jest przybyszem. I w związku z tym, w sytuacji potrzebującego, staje przed nami Pan, od którego wszystko mamy. To podkreśla św. Augustyn komentując ten

tekst z Mt 25. Augustyn mówi tak: „Cóż takiego dałeś, czegoś wcześniej nie otrzymał ode mnie? Chrystus dał ci samego siebie. Jak możesz odmówić daru Chrystusowi, który spotyka nas w tych, którzy są w potrzebie. Chrystus jest tym, który karmi i dla twojego dobra jest tym, który jest w potrzebie. Daje i jest w potrzebie. Gdy daje, chcesz przyjmować. A gdy jest potrzebujący, nie chcesz mu dać? Chcesz spotkać Chrystusa zasiadającego na tronie w niebie, oczekuj by go spotkać, kiedy leży pod mostem; oczekuj Go, gdy jest głodny; oczekuj Go jako przybysza”. Augustyn chce uświadomić człowiekowi, jak dalece został przez Chrystusa obdarowany. Prosi cię o jedzenie ten, od którego masz żywność. Prosi cię o przyjęcie do domu ten, od którego otrzymałeś ziemię w posiadanie. Prosi Cię o ubranie ten, dzięki któremu masz w czym chodzić. Jest bardzo ważne, żeby zobaczyć, jak najpierw jestem obdarowany, a potem jestem proszony o wzajemność. I dzieje się to wtedy, kiedy staje przede mną ubogi, bo w nim jest Chrystus. Ten sam, od którego mam wszystko.

W artykule opisałem motywy, jakie zainspirowały mnie do podjęcia wolontariatu. Zachęcam do osobistej refleksji i odnalezienia swojego miejsca w posłudze miłosierdzia.

Środa Popielcowa

Ewa Pałasińska

Trwamy w okresie karnawału - czasu zabaw, kuligów. Często w Piśmie św. czytamy wezwanie do weselenia się. Obłudni faryzeusze gorszyli się, że Pan Jezus wraz z apostołami zasiadał do stołów biesiadnych i odwiedzał domy weselne. Stąd śmiało można powiedzieć: do duszy, w której jest pełnia łaski Bożej, nie ma dostępu smutek i ponurość. Święty Franciszek Salezy powiedział tak trafnie: **Święty smutny to smutny święty**”.

W środę, 02 marca rozpoczynamy czas Wielkiego Postu tradycyjnym „Popielcem”, czyli Środą Popielcową. Rozpocznie się 40-dniowy okres Wielkiego Postu, przygotowujący nas do Świąt Wielkanocy W Środę Popielcową, choć nie jest to dzień wolny od pracy, tłumnie napełniają się wiernymi nasze świątynie. Szaty liturgiczne mają już pokutny kolor fioletoowy, z ołtarzy znikają kwiaty. Po liturgii słowa podchodzimy do ołtarza, pochylamy głowy pokornie i z wiarą, by spadła na nie odrobina poświęco-

nego popiołu. Słyszymy wtedy słowa o naszym przemijaniu. Kapłan posypuje głowy wiernych popiołem, mówiąc jednocześnie: Prochem jesteś i w proch się obrócisz” – formuła ta - pochodzi ze Starego Testamentu - z Księgi Rodzaju, 3 rozdział, 19 werset. Są to słowa, które Bóg skierował do człowieka, kiedy ten dopuścił się grzechu pierworodnego. Drugą formułą, która może wypowiedzieć ksiądz to: Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”, zaczerpnięta została z Ewangelii wg Św. Marka, rozdział 1., werset 15. Są to pierwsze słowa Pana Jezusa, którymi rozpoczął swoją publiczną działalność, kiedy po 40-dniowym poście na pustyni przybył do Galilei. Obie te formuły mają wspólny mianownik, którym jest nadzieja i zaufanie do Boga.

Od kiedy istnieje tradycja posypywania głowy popiołem w Środę Popielcową?

Zwyczaj ten wprowadzony został około IV wieku, początkowo zarezer-

wowany był dla tych, którzy publicznie odprowadzali pokutę. Publiczna pokuta musiała być podjęta za takie grzechy, jak morderstwo, nierząd, apostazję (zaparcie się wiary), a więc bardzo poważne wykroczenia. Osoby, które dopuściły się takich przewinień, posypywały głowy popiołem, przywdziewały zgrzebne szaty i żyły o chlebie i wodzie. Nie miały też wstępu do kościoła aż do Wielkiego Czwartku. Do spowiedzi mogły przystąpić dopiero w Wielki Czwartek, dlatego, że był to dzień odpuszczenia grzechów. Po 600 latach, w XI w. papież Urban II uczynił posypanie głowy popiołem obowiązującym zwyczajem w całym Kościele. Mogli w nim uczestniczyć wszyscy wierni. Posypanie głowy popiołem zawsze było wyrazem pokuty i żalu za grzechy.

Skąd pochodzi popiół używany w obrzędach Środy Popielcowej?

Popiół, którego używa się w Środę Popielcową, pochodzi z gałązek palmowych poświęconych w Niedzielę Palmową ubiegłego roku. Popiół jest powszechnym znakiem o głębokiej wymowie. Jest to symbol przemijania człowieka, znak żałoby i pokuty.

W Środę Popielcową obowiązuje post ścisły. Co to znaczy?

Post ścisły obowiązuje dwa dni w roku: w Wielki Piątek i właśnie

w Środę Popielcową i oznacza, że osoby, które ukończyły 18. rok życia, a nie ukończyły 60, mogą spożyć w ciągu dnia jeden posiłek do syta i dwa posiłki lekkie. Oczywiście, nie spożywa się w ten dzień pokarmów mięsnych (w tym przypadku nie ma ograniczeń wiekowych).

Święty Jan Paweł II mówił „Wszystko przemija i skazane jest na obumarcie. Jesteśmy przechodniami na tym świecie; przechodniami, którzy nie powinni zapominać o swym prawdziwym i ostatecznym celu — o Niebie. Istotnie, jesteśmy prochem i w proch się obrócimy, jednak na tym nie wszystko się kończy. Człowiek, stworzony na obraz i podobieństwo Boże, przeznaczony jest do życia wiecznego. Jezus otworzył dostęp do niego dla każdego człowieka przez swą śmierć na krzyżu”.

Wielki Post to czas, w którym mamy zrobić więcej miejsca dla Pana Boga. To nie jest czas oglądania się na innych, to czas wpatrywania się w Jezusa. W każdym człowieku jest naturalne pragnienie wyciszenia, oczyszczenia i przemiany. Zarówno post, jak i wyciszenie wewnętrzne jest nam potrzebne, żeby dobrze się przygotować do Wielkanocy. Celem jest spotkanie z Bogiem a obrzędy Środy Popielcowej są etapem w osiągnięciu tego celu.

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK – 07.02.2022

- 7.00 Za + Zofię Kiraga – ofiara od Pauliny Pipała z rodziną.
- 8.00 Za + Piotra Gurgul – ofiara od chrześniaka Łukasza z rodziną.
- 8.00 Za + Jana Makles – ofiara od sąsiadów z ul. Wróblewskiego 71.
- 18.00 Za + Irenę Bromborz w 1. rocz. śmierci.
- 18.00 Za + Marię Machon – ofiara sąsiadów z ul. Jagielly 2d.

WTOREK – 08.02.2022

- 7.00 Do Opatrz. Bożej z podz. za otrzym. łaski z prośbą o dalsze w intencji wnuczki Agaty z okazji 13. rocz. urodzin oraz o błog. Boże dla jej siostry i rodziców.
NABOŻEŃSTWO KU CZCI ŚW. ŚW. JANA PAWŁA II
- 8.00 Za + Annę Marcinkowską na pamiątkę urodzin.
- 8.00 Za ++ Józefę, Wojciecha i Eugeniusza Olejniczaków.
- 8.00 Za ++ Ignacego Płonka w 1. rocz. śmierci, żonę Annę, rodziców z obu stron: Łucję i Augustyna, Gertrudę i Jana, dusze w czyścicu cierpiące.
- 18.00 Za + męża Wiesława w 1. rocz. śmierci, ++ z obu stron.

ŚRODA – 09.02.2022

- 7.00 Do Opatrz. Bożej przez wstaw. MB Piekarskiej z podz. za otrzym. łaski z prośbą o zdrowie w intencji Jerzego Kulik z okazji 90. rocz. urodzin oraz o błog. Boże dla żony i całej rodziny. /TE DEUM/
NABOŻEŃSTWO KU CZCI MBNP
- 8.00 Za + Pawła Ritau w 1. rocz. śmierci.
- 8.00 Za + Zofię Kiraga – ofiara od Pawła Grendysa z rodziną.
- 8.00 Za ++ Różę i Brygidę Olszówka – ofiara od sąsiadów z ul. Grunwaldzkiej 3a.
- 18.00 O radość życia wiecznego za + męża Tadeusza Sieja w 3. rocz. śmierci, ++ rodziców, teściów, rodzeństwo, ++ z rodziny, dusze w czyścicu cierpiące.

CZWARTEK – 10.02.2022 – WSPOM. ŚW. SCHOLASTYKI, DZ.

- 7.00 Do Miłosierdzia Bożego za + żonę, mamę i babcię Reginę Jabłońską – o radość życia wiecznego w niebie.
- 8.00 Za ++ syna Dariusza Głodek na pamiątkę urodzin, męża Wiesława, rodziców i dziadków z obu stron, brata Jana, bratową Dominikę.
- 8.00 Za ++ Romana Gardynik w 16. śmierci, Zofię Gardynik.
- 17.00 WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU
- 18.00 Za + Henryka Szczypa – ofiara od koleżanek i kolegów z pracy córki z Sądu w Chorzowie.
- 18.00 Za ++ Jadwigę i Andrzeja Martynus – o radość życia wiecznego w niebie.

PIĄTEK – 11.02.2022 – WSPOM. NMP Z LOURDES

- 7.00 Za wstaw. NMP z Lourdes z prośbą o zdrowie dla nas, naszych bliskich i chorych z nasze wspólnoty parafialnej. – ofiara od czcicieli NMP z Lourdes.
 - 8.00 Za + Barbarę Kalinowską w 12. rocz. śmierci – ofiara od męża, dwóch córek i syna.
 - 8.00 Za ++ mamę w 4. rocz. śmierci, ojca Czesława, braci Andrzeja i Ryszarda, bratanka Krzysztofa, teściów, pokrew. z obu stron, dusze w czyścicu cierpiące.
 - 10.00 Za chorych i starszych Parafian.
 - 18.00 Za + Dorotę Kobiółka, za ++ z rodzin Kobiółka, Duda, Kubiak.
- KORONKA DO BOŻEGO MIŁOSIĘRDZIA

SOBOTA – 12.02.2022

- 7.00 Za + Piotra Gurgul – ofiara Ireny i Kazimierza Wilk.
- 8.00 Za ++ Józefa Orszulika i Ernestynę, Bronisławę i Edwarda Klich.
- 8.00 Za ++ rodziców Teresę i Ludwika – o radość życia wiecznego w niebie.
- 8.00 O Boże Miłosierdzie dla + mamy Janiny Szkuta, dla dusz czyścicowych oraz za ++ z rodzin: Koźlarzewski, Lelujko, Liberacki.
- 18.00 Do Opatrz. Boże z podz. za otrzym. łaski z prośbą o dalszą opiekę i zdrowie w intencji Ireny Skwary z okazji urodzin. 75. rocz. urodzin i wnuka Patryka z okazji 14. rocz. urodzin oraz o błog. Boże dla całej rodziny. /TE DEUM/

NIEDZIELA – 13.02.2022 – 6. NIEDZIELA ZWYKŁA

- 7.00 Za Parafian.
- 9.00 O dar życia wiecznego w niebie dla + Ignaca Bieda w 1. rocz. śmierci.
- 9.00 Za + Jana Krysmalskiego na pamiątkę urodzin – ofiara od córki.
- 10.30 Za + Jana Szeja w 30. rocz. śmierci, ++ rodziców, teściów, rodzeństwo, szwagierki, szwagrów, dziadków.
- 10.30 Za ++ Stanisława Krawców w 20. rocz. śmierci, Janinę Krawców w 3. rocz. śmierci, pokrew. z obu stron.
- 12.00 O życie wieczne w niebie w 20. rocz. śmierci + Mariana Duduś, ++ rodziców Duduś, Depów, dusze w czyścicu cierpiące.
- 15.00 Msza św. chrzcielna.
- 16.30 NIESZPORY
- 17.00 Do Miłosierdzia Bożego o dar nieba dla + córki Renaty na pamiątkę urodzin.
- 20.00 Za + Alinę Kaczmarzyk.

Luty w naszej parafii i diecezji

Ewa Pałasińska

02.02.2022 – Święto Ofiarowania Pańskiego - Matki Boskiej Gromnicznej. Dzień Życia Konsekwowanego. Dzień modlitw w intencji katechizacji dorosłych. W tym dniu nastąpi poświęcenie gromnic.

03.02.2022 – Wspomnienie św. Błażeja, bpa i męczennika, czczonego w kościele jako patrona od chorób gardła. Po każdej mszy św. będzie udzielane błogosławieństwo św. Błażeja.

05.02.2022 – Katedra Chrystusa Króla w Katowicach: Inauguracja posługi duszpasterskiej arcybiskupa koadiutora archidiecezji katowickiej Adriana Galbasa.

05.02.2022 – Parafia Ducha Świętego Bytków; Nabożeństwo oraz msza św. ku czci Niepokalanego Serca NMP w ramach Pięciu Pierwszych Sobót Miesiąca.

05.02.2022 – Parafia Ducha Świętego Bytków; msza św. w intencji członkiń Siemianowickiego Stowarzyszenia Amazonek „Razem”. Wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy. Po każdej mszy świętej nastąpi błogosławieństwo chleba.

11.02.2022 – Parafia Ducha Świętego Bytków - Wspomnienie MB z Lourdes; Światowy Dzień Chorego. Msza święta oraz nabożeństwo w intencji chorych i starszych parafian. Podczas tego nabożeństwa zostanie udzielone błogosławieństwo lourdzkie, a także sakrament namaszczenia chorych. Początek mszy świętej o godzinie 10:00.

14.02.2022 – Sanktuarium Św. Walentego w Bieruniu Starym – Odpust parafialny. Wspomnienie św. Walentego - biskupa i męczennika.

18.02.2022 – 160 rocznica śmierci ks. Jana Alojzego Fietzka, budowniczego świątyni piekarskiej, założyciela pierwszego na ziemi śląskiej Towarzystwa Trzeźwości, wielkiego Apostoła Śląska.

18.02.2022 – Parafia Najświętszego Serca Pana Jezusa w Katowicach Koszutce - Czwanie modlitewne w duchu Taize – godzinna modlitwa śpiewem kanonami Taize, Słowem Bożym i w ciszy przy nastrojowej dekoracji.

22.02.2022 – Święto Katedry Św. Piotra Apostoła. W tym dniu szczególną modlitwą i duchową bliskością otaczamy papieża Franciszka.

22.02.2022 – Parafia Ducha Świętego Bytków - Msza św. oraz nabożeństwo ku czci Św. Rity połączone z poświęceniem róż.

26.02.2022 – Akolici Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Katowicach otrzymają święcenia diakonatu.

27.02.2022 – 35 r. śmierci ks. Franciszka Blachnickiego założyciela Ruchu Światło-Życie.